

Da landinger af en enkelt fiskeart ofte er koncentreret om forholdsvis få havne, og det ikke er sikkert, at de udpegede udvalgsmedlemmer er tilstrækkelig bekendt med forholdene specielt i disse havne, har man i stk. 2 ønsket det præciseret, at udvalget i sådanne tilfælde tilkalder repræsentanter for disse havne til at afgive udtalelser i spørgsmål om eventuel mindsteprisfastsættelse for vedkommende fiskeart.

I den i stk. 3 nævnte forretningsorden er det forudsat, at samtlige de organisationer, der har valgt repræsentanter til udvalget, forud for dettes møder orienteres om de sager, som udvalget skal beskæftige sig med med henblik på, at de enkelte organisationer kan få lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende over for udvalget. Det forudsættes ligeledes, at samtlige organisationer underrettes om resultatet af de i udvalget stedfundne forhandlinger.

Til § 4.

Det er et grundlæggende princip for en mindsteprisordning for fisk, at den fisk, der ikke kan opnå mindsteprisen, skal trækkes ud af omsætningen, således at den hverken nu eller senere vil kunne forflygtige lovens formål. Det er derfor fastsat, at fisken straks skal afhændes til de i paragraffen nævnte formål. Der henvises dog til det specielle forhold for sild, der er anført i § 2, stk. 3.

Til § 5.

Det har ikke været hensigten at gøre indgreb i friheden til at indgå kontrakter om salg af fisk, der endnu ikke er fanget. Det forudsættes, at fastsatte mindstepriser ved kontraktens indgåelse overholdes, og at kontrakter skal bestå efter deres indhold, uanset om der måtte blive foretaget ændringer i mindstepriserne. For dog at forhindre, at man ved kontraktaftaler skal kunne gøre en fastsat mindsteprisordning mere eller mindre illusorisk ved at fastsætte en meget lang gyldighedsperiode for kontrakten, er det foreslået, at denne skal godkendes af det i loven nævnte udvalg, som vilkår for at have gyldighed.

Til § 6.

Det frie auktionssystem har ofte medført, at en fisker på grund af tilfældige omstændigheder, som f. eks. den rækkefølge, hvori løsningen finder sted, udsættes for, at en til konsum egnet vare ikke vil kunne opnå anden pris end fisk til fiskemelfabrikkerne. Det anses for rimeligt, at en fisker, hvis fisk ikke kan opnå mindsteprisen, derfor har udsigt til at få en vis godtgørelse for den arbejdsindsats og de ekstraudgifter, der har været forbundet med

at gøre fisken tjenlig til konsumformål. Efter bestemmelsen er der åbnet adgang til at yde en sådan godtgørelse, enten således at denne helt dækker forskellen mellem mindsteprisen og den pris, der opnås ved det formål, hvortil fisken må sælges (d.v.s. mindsteprisen bliver identisk med en garantipris), eller at der fastsættes en garantipris på lavere niveau end den fastsatte mindstepris. Denne sikkerhedsordning for fiskerne finansieres efter stk. 2 gennem afgifter, som fiskerne selv skal betale.

Under hensyn hertil har man fundet det rimeligt i stk. 3 at foreslå, at administrationen af disse midler varetages af fiskeriets organisationer under tilsyn af fiskeriministeren. De samme hensyn fører til, at midlerne ved ophævelse af puljerne i første række skal anvendes til foranstaltninger, der tager sigte på forbedring af fiskeriets og fiskernes forhold.

Til § 7.

Det er ikke hensigten, at statsmidler skal indgå i puljerne, men man har foreslået, at staten, indtil puljerne er oparbejdet og har nået en passende størrelse, over for et pengeinstitut, hvori fiskeriforeningerne kan åbne en kassekredit, påtager sig garanti for denne. Det forudses således, at lovforslagets gennemførelse ikke vil medføre direkte udgifter for staten, idet garantien kun kan tænkes at blive aktuel, såfremt hele ordningen på trods af de foreslåede reguleringsforanstaltninger til sikring af puljernes likviditet måtte bryde sammen. Det bemærkes, at finansudvalget i foråret 1968 gav tilslutning til en sådan garanti inden for en beløbsramme af 2 mill. kr. alene for at sikre en pulje for rødspætter. Da man forudser, at der kan blive tale om mindsteprisordninger for andre fiskearter inden for en nærmere fremtid efter lovens vedtagelse, således f. eks. for torsk og sild, har man skønnet, at en samlet statsgaranti i de to i bestemmelsen nævnte finansår på 6 mill. kr. vil kunne blive fornøden.

I stk. 2 er princippet om, at puljen skal være selvfinansieret fastslået.

Mindsteprisordninger vil ikke kunne forventes at kunne opretholdes alene ved reguleringer af mindstepriserne og de fastsatte godtgørelser og afgifter, såfremt det i forslagets § 2, stk. 1, 2. punktum, tilsigtede formål skal opnås. Det må derfor forudses, at yderligere foranstaltninger til sikring af puljernes likviditet vil blive påkrævet.

Den i stk. 3 foretagne oprensning af sådanne foranstaltninger er tænkt at skulle være udtømmende.